

Súd: Okresný súd Žilina  
Spisová značka: 2C/2/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119216515  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová  
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6119216515.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného právnym zástupcom: Advokáti Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 383 408, zastúpeného právnym zástupcom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 705,35 Eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 705,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 705,35 Eur od 23.12.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde v Banskej Bystrici dňa 24.01.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 705,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 705,35 Eur od 23.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 28.09.2018 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Š. U., EČV: K. XXX W., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená Z. M., bytom A. XXXX. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla O. K., EČV: J. XXXHS, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda je O. K., bytom U. XXX/XX, V. I.. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXX.XXXX/XXX(XXXXXXXX). Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 104/2018 zo dňa 28.09.2018, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo, a to zn. I. T., N.: K. XXXTL. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 2018135 zo dňa 02.11.2018 splatnú dňa 09.11.2018 na sumu 1.434,-Eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 28.09.2018 do 02.11.2018, t.j. 36 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 39,-Eur. V sume 1.434,-Eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,-Eur. Poškodená zároveň dňa 02.11.2018 postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX (XXXXXXXX) zo dňa 28.09.2018 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.434,-Eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 09.11.2018. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.12.2018 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti.

Dňa 07.12.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 728,65 Eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v rozsahu 32 dní a vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájomného predstavovať sumu 24,80 Eur. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Takto určené poistné bolo následne znížené o svojvoľný odpočet tzv. prevádzkových nákladov vo výške - 64,65 Eur. Náklady vo výške 1.434,-Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedení do užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Uplatnil si aj úroky z omeškania. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 07.12.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní od dňa 23.12.2018, nakoľko je povinný poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok 705,35 Eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1.434,-Eur uvedenej vo faktúre č. 2018135 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého plnenia vo výške 728,65 Eur.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 07.02.2019 vydaním platobného rozkazu (č. I. 24 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor s tým, že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu. Uviedol, že sumu 705,35 Eur pri poistnom plnení neakceptoval, a to z dôvodu, že nájomné za náhradné motorové vozidlo za dni 30.10.2018 až 02.11.2018 nemožno považovať za skutočnú škodu, ktorá by vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou. Z faktúry na opravu motorového Z. Š. U. EČV: K. XXX W. totiž vyplýva, že táto bola vyhotovená už dňa 29.10.2018, tzn., že oprava motorového vozidla bola ukončená v uvedený deň. Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla (29.10.2018) tak nebol daný a prenájom náhradného vozidla v období po 29.10.2018 nebol nevyhnutný a opodstatnený. Rovnako neuznal poplatok za pristavenie vozidla, nakoľko tento nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, ktorá by mala byť hrazená z povinného zmluvného poistenia. Výška denného nájomného 39,-Eur/deň je nadhodnotená v porovnaní s cenou prenájmu porovnateľných motorových vozidiel v danej lokalite (č. I. 34 spisu). Na základe porovnania cien prenájmu žalovaný ustálil výšku primeranej dennej ceny za prenájom náhradného vozidla na sumu 24,80 Eur/deň prenájmu (v danej lokalite pritom boli dostupné náhradné vozidla rovnakej kategórie aj za 18,-Eur za deň) a od uvedenej ceny odpočítal náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla za obdobie 32 dní vo výške 64,65 Eur. Uviedol, že z povinného zmluvného poistenia možno uhradiť iba skutočnú škodu. Nesúhlasil ani s úrokmi z omeškania. Uviedol, že v 3 mesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti splnil listom zo dňa 07.12.2018 podmienku v zmysle § 11 ods. 8 z. č. 381/2001 Z. z., ktorá vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Mal za to, že eventuálny nárok na úroky z omeškania by vznikol až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle §11 ods. 7 z. č. 381/2001 Z. z. Úroky z omeškania považoval za v celom rozsahu nedôvodné.

5. Žalobca v replike zotrval na argumentácii uvedenej v žalobe. Vyjadril sa k otázke aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. K nutnosti prenájmu náhradného vozidla žalobca uviedol, že poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využívala poškodená na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodenej spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bola obmedzená v užívaní svojho vlastníctva a aby upustila od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K účelnej dobe prenájmu náhradného vozidla uviedol, že keď je bežnou praxou autoservisu vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poistného plnenia poisťovňou je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu, resp. poskytnutím poistného plnenia za opravu poškodeného vozidla. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Uviedol, že žalovaný neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Poškodený v danom prípade

nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy a jeho zotrvanie v autoservise. Po vykonaní prác na poškodenom vozidle a ešte pred dorúčením krycieho listu na plnenie bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo vrátil hneď ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. K výške denného nájomného uviedol, že ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, potom je potrebné ako účelové vyhodnotiť jeho konanie v rozsahu predkladania neobjektívnej vzorky trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného. Navyše prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zrejmé čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Napriek uvedenému tiež predložil vzorku trhu (č. l. 44 - 45 spisu), z ktorej naopak vyplýva výška denného nájomného pre porovnateľný typ vozidla od 37,33 Eur do 46,67 Eur. Žalobcom fakturovaných 39,- Eur za deň tak nemožno považovať za neprímerane vysoké nájomné. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádzal aj z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi vzhľadom na dobu prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, ale tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, nakoľko ani poškodený ani požičovnía nevie odhadnúť dĺžku opravy. Vo vzťahu k poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla, odpočtu tzv. prevádzkových nákladov a amortizácii poznamenal, že poplatok vo výške 30,-Eur je účtovaný v rámci každého prenájmu a je súčasťou cenníka žalobcu. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Vo vzťahu k odpočtu tzv. prevádzkových nákladov poukázal, že uvedená položka má predstavovať tzv. výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu prenájmu náhradného vozidla. K uvedenému žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by tvrdenú skutočnosť preukázal. V praxi poisťovatelia používajú tiež Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikácia je podľa názoru žalobcu vylúčená, navyše žalobca ani žalovaný nie sú osobou (znalcom), ktorá by v zmysle vyhlášky č. 492/2004 mohla výpočet a pravidlá aplikovať. Vykonávanie znaleckého dokazovania v tomto smere je nadbytočné a nehospodárne, nakoľko žalobca má za to, že takýmito nákladmi by mohli byť len náklady PHM ktoré však žalobca ako poškodený znášal sám a neboli súčasťou fakturovaného nájomného. Vzhľadom na uvedené ustanovenia mal za to, že aplikácia ustanovení Vyhlášky pri určovaní výšky náhrady za prenájom náhradného vozidla je vylúčená, pretože určenie výšky poistného plnenia, ako aj rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie nepatria do vecnej pôsobnosti Vyhlášky. Subsidiárna aplikácia tohto predpisu je preto vylúčená. Položka 64,65 EUR predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Zotrval na nároku na úroky z omeškania. Žalovaný sa do omeškania sa dostal deň nasledujúci po dni, kedy mal podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, t. j. 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poškodenému poistné plnenie.

6. Žalovaný v duplike zotrval na argumentácii v podanom vyjadrení k žalobe. Poisťovateľ je povinný z poistenia zodpovednosti uhrádzať iba účelné a nevyhnutné náklady na zapožičanie náhradného vozidla. Poškodený má preto nárok na náhradu nájomného iba počas doby skutočných opráv na poškodenom motorovom vozidle. Poisťovateľ nemá povinnosť refundovať náklady za obdobie, kedy už poškodenému nebránili v užívaní vlastného motorového vozidla opravárenské práce (ako dôsledok škodovej udalosti). Tvrdenie žalobcu, že opravu je potrebné vnímať v širšom slova zmysle, je preto tendenčné a zavádzajúce. Navyše, podľa predloženej faktúry došlo k ukončeniu opráv dňa 29.10.2018 o 12:10 hod. a totožný deň je označený aj ako deň dodania služby. Poškodenej preto nič nebránilo v tom, aby si motorové vozidlo vyzdvihla z autoservisu už v tento deň a riadne ho užívala. Žalovaný naďalej namietal uplatnený úrok z omeškania, ktorý je v celom rozsahu nedôvodný, ktorá argumentácia žalovaného má oporu v príslušných ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z. z. a zároveň vychádza z aktuálneho stanoviska Najvyššieho súdu SR v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Žalovaný preto v trojmesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti splnil listom zo dňa

07.12.2018 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 z. č. 381/2001 Z. z. vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 01.07.2020, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to za účasti právnych zástupcov strán sporu.

8. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na doterajšej argumentácii v spore. Právna zástupkyňa žalovaného rovnako zotrvala na doterajšej argumentácii v spore. Vo vzťahu k nároku týkajúcemu sa úroku z omeškania predložila rozsudok KS Žilina sp. zn. 13Cob/191/2020, ktorý takisto poukazuje na to, že v prípade ak je splnená povinnosť v súlade s § 11 ods. 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, tak je vylúčený nárok na uplatnenie úrokov z omeškania.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Zmluvou o nájme č. 104/2019 zo dňa 28.09.2018 žalobca ako prenajímateľ a poškodená sa dohodli na nájme motorového vozidla I. T., EČV: K.L X. od 28.09.2018 do 02.11.2018 s denným nájomným 39,-Eur. Jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 30,-Eur (č. I. 6 spisu).

11. Žalobca ako prenajímateľ a poškodená ako nájomca uzavreli protokol o prenájme náhradného vozidla č. 104/2018 dňa 28.09.2018, a to I. iXX, ktoré bolo prevzaté dňa 28.09.2018 a dňa 02.11.2018 vrátené (č. I. 7 spisu).

12. Žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 2018135 splatnú dňa 09.11.2018 na sumu 1.434,-Eur za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 104/2018, za obdobie od 28.09.2018 do 02.11.2018, ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- Eur (č. I. 8 spisu).

13. Poškodená ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpila zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 02.11.2018 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.434,-Eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1.434,-Eur z titulu faktúry č. 2018135. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet (č. I. 9 spisu).

14. Poškodená čestným prehlásením zo dňa 02.11.2018 vyhlásila, že mala od žalobcu prenajaté náhradné motorové vozidlo I. iXX od 28.09.2018 do 02.11.2018, z dôvodu, že jej poškodené vozidlo je v autoservice, krycí list nebol do uvedeného dňa doručený. Zároveň prehlásila, že nemala po dobu prenájmu k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre ňu nevyhnutý (č. I. 10 spisu).

15. Poškodená oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 02.11.2018 (č. I. 11 spisu). Následne si žalobca si u žalovaného listom zo dňa 09.11.2018 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky (č. I. 12 spisu).

16. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia sumu 728,65 Eur (č. I. 13 spisu).

17. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.12.2018, žalovaný náklady na zapožičanie náhradného vozidla priznal iba za 32 dní, nepriznal poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla a odpočítal od poistného plnenia náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného motorového vozidla (-64,65 Eur). Poistné plnenie tak priznal žalobcovi vo výške 728,95 Eur (č. I. 14 spisu).

18. Spoločnosť TODOS Žilina, s.r.o. vyúčtovala faktúrou č. FS 18 105188 vystavenou dňa 29.10.2018, s dátumom dodania služby 29.10.2018, splatnosťou 12.11.2018 poškodenej za opravu poškodeného vozidla sumu 7.199,57 Eur (č. I. 32 spisu).

19. Spoločnosť TODOS Žilina, s.r.o. potvrdila, že poškodené motorové vozidlo bolo prevzaté do autoservisu za účelom opravy dňa 28.09.2018 a odovzdané držiteľovi dňa 02.11.2018 bezodkladne po vykonaní opravy a ešte pred doručením krycieho listu (č. I. 43 spisu).

20. Z cenníka spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. od 11/2018 vyplýva cena za nájom vozidla I. T. vo výške 39,-Eur (č. l. 46 spisu).

21. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Nárok žalobcu sa odvíja od ust. § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z. z. ako aj z ust. § 442 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodené vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 104/2018 zo dňa

28.09.2018 poškodená užívala vozidlo I. T. EČV: K. XXXTL v rozsahu 36 dní nájmu, a to na obdobie od 28.09.2018 do 02.11.2018, pričom nájom skončil dňa 02.11.2018. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 2018135 za prenájom vozidla v dĺžke 36 dní od 28.09.2018 do 02.11.2018, t.j. 36 dní nájmu spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur spolu vo výške 1.434,-Eur na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Z Oznámenia o poistnom plnení od žalovaného zo dňa 7.12.2018 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že mu poukázal poistné plnenie vo výške 728,65 eur zo 1.434,-Eur s odôvodnením priznania poistného plnenia za 32 dní, pričom mu oznámil že mu nepriznal poistné plnenie za poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla a znížil mu poistné plnenie za vlastné prevádzkové náklady.

23. V danom prípade vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodená sa v dôsledku poistnej udalosti zavinennej škodcom - poistencom žalovaného dostala do situácie, že bola nútená si prenajať náhradné vozidlo. Žalobca preukázal, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodená užívala prenajaté vozidlo od 28.09.2018 do 02.11.2018, počas jeho opravy v autoservise. Opravené vozidlo jej bolo vydané z autoservisu až 02.11.2018 bezodkladne po vykonaní opravy a ešte pred dorúčením krycieho listu. V rovnaký deň vrátila poškodená aj prenajaté vozidlo žalobcovi. Žalobca podľa názoru súdu preukázal ujmu spočívajúcu v tom, že poškodená vynaložila náklady za požičanie motorového vozidla po dobu, po ktorú v dôsledku škodovej udalosti nemohla užívať svoje vlastné vozidlo. Uplatňovaná náhrada nákladov len reparuje poškodený stav, keď nemôže svoje vozidlo užívať. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou sú aj náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré patria aj náklady za prenájom motorového vozidla.

24. Pokiaľ ide o dĺžku doby prenájmu, súd mal vykonaným dokazovaním riadne preukázanú aj dobu prenájmu, pričom z listín, ako je Zmluva o nájme, Protokol o prenájme, Faktúra č. 2018135, či čestné prehlásenie poškodenej, ako aj potvrdenie autoservisu o prevzatí vozidla na opravu dňa 28.09.2018 a jeho odovzdání dňa 02.11.2018 vyplýva dôvodnosť aj účelnosť dĺžky nájmu náhradného vozidla. Žalobca poskytuje náhradné vozidlo v prípade dopravnej nehody, kedy nie je zrejmé, ako dlho bude poškodené vozidlo v servise, a teda poskytuje vozidlo do doby opravy vozidla. Žalobca má tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 28.09.2018 až do 02.11.2018, tak ako si v žalobnom návrhu žalobca uplatnil. Poškodená má nárok na náhradu nájomného od nemožnosti používania svojho poškodeného vozidla, t. j. odo odovzdania vozidla do opravy dňa 28.09.2018 (kedy došlo k nehode) až do 02.11.2018, do ktorého kedy bolo vozidlo v oprave v autoservise. Poškodená nevedela a ani nemohla ovplyvniť dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako nemôže ovplyvniť vydanie vozidla autoservisom až po doručení krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Súd poukazuje na to, že z predložených listín nepochybne vyplýva nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodenou, keďže vozidlo mala poškodená nutne k dispozícii do 02.11.2018. Poškodená si tak uplatnil prenájom vozidla do 02.11.2018 dôvodne, preto súd tento nárok žalobcovi priznal. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohla poškodená užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musela prenajať vozidlo až do vydania vlastného vozidla.

25. Pokiaľ namietal žalovaný výšku denného nájomného, súd konštatuje, že poškodený je obmedzený už samotným poškodením vozidla a nemá nijakú povinnosť po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu a porovnávať jednotlivé ponuky požičovní. Súd posúdil, že cena 39,-Eur je bežná, obvyklá, primeraná. Opodstatnenosť tvrdenia žalovaného o neprimeranosti výšky nájomné nepreukázal ničím relevantným. Žalobca výšku denného nájmu náhradného vozidla preukázal svojim cenníkom.

26. Súd zároveň posúdil za odôvodnený aj jednorazový poplatok 30,-Eur účtovaný prenajímateľom vozidla, nakoľko tento je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Jedná sa o náklady, ktoré by poškodený nemusel vynaložiť, keby nedošlo ku škodovej udalosti. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla.

Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...). Poškodená jednorazový poplatok nesporne uhradila, a tak jej vznikla z titulu tejto úhrady (t.j. v súvislosti s dopravnou nehodou) škoda, ktorá je podľa názoru súdu jednoznačne krytá poisťným plnením.

27. Pokiaľ ide o zníženie poisťného plnenia o vlastné prevádzkové náklady, súd konštatuje, že k uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom neposkytol podrobnejšie vysvetlenie ani neprodukoval žiadne dôkazy. Súdu neuviedol ako dospel k sume - 64,65 Eur. Uvedené konanie žalovaného súd posúdil ako svojvoľné. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil denné prevádzkové náklady, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným znížená suma poisťného plnenia - 64,65 Eur. Krátenie poisťného plnenia v tomto smere nebolo žalovaným podložené nijakými dôkazmi a ani argumentáciou. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti takéhoto postupu. To žalovaný v konaní neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o znížení poisťného plnenia z titulu vlastných prevádzkových nákladov - 64,65 Eur. Na základe uvedeného súd posúdil aj tento nárok žalobcu (64,65 Eur) za opodstatnený a za nutne a účelne vynaložené náklady.

28. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 728,65 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 705,35 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 1434,-Eur - priznaná suma 728,65 Eur = žalovaná istina 705,35 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla.

29. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná a súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poisťného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poisťného plnenia, t.j. od 23.12.2018, nakoľko ukončenie poisťného šetrenia bolo oznámené listom zo 07.12.2018, začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 22.12.2018 (7.12. + 15 dní). Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 23.12.2018. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu

sumu - poníženú o 705,35 eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. Súd poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/13/2018 zo dňa 05.02.2019 a sp. zn. 7 Co/153/2020 zo dňa 10.2.2021.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ( t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.